

PROP DE VOSALTRES

Comunicar i escoltar

Estimats diocesans:

Vivim en un món en què no podem prescindir de la comunicació que ens arriba des de fora: premsa escrita, ones de ràdio, imatges de televisió... Tots ens aprofitem dels seus continguts i aspirem a estar plenament informats utilitzant els mitjans de comunicació social que tenim al nostre abast o que s'acomoden als nostres gustos i interessos. També és cert que busquem la veritat dels esdeveniments per respondre amb claredat en les tertúlies o per fer-nos una idea general del que ens envolta.

L'objectiu dels mitjans de comunicació social se centra en una constant obstinació per contar amb objectivitat el que passa, per participar en l'intercanvi d'idees i projectes, per fer cada dia més digna i creïble la tasca dels professionals i per ajudar a construir una societat més justa i solidària. L'Església agraeix aquest esforç sincer i celebra cada any una Jornada dedicada als mitjans que coincideix amb la festa de l'Ascensió, quan el Senyor convida els seus deixebles a comunicar al món sencer el que han vist i sentit en la seva manera de fer. Per als cristians és fonamental transmetre els ensenyaments de Jesucrist: aprenent-los amb diligència, vivint-los buscant l'autenticitat i comunicant-los amb convicció i molta alegria.

No cal assenyalar ara la importància dels mitjans en una societat lliure i oberta ni entrar en la seva valoració. Ja s'ha escrit molt sobre aquesta qüestió i tots els seus estudiosos estan d'acord

en valorar el treball dels professionals i de les empreses d'aquest servei essencial. Cada any l'Església fa referència o desenvolupa un aspecte dels mitjans en aquesta Jornada que pot resultar interessant o atractiva a tothom. En aquest sentit, la meua pretensió es redueix a comentar el lema i el missatge anual del papa Francesc i agrair la feina dels qui ens ofereixen la seva experiència i el seu saber en el marc concret de la nostra realitat social.

Enguany celebrem la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que és la número 56, el diumenge 29 de maig. El lema triat és «Escoltar amb l'oïda del cor». El Papa centra l'atenció del seu comentari en el verb **escoltar**, decisiu en la gramàtica de la comunicació i condició per a un diàleg autèntic; i s'endinsa en alguns passatges de la Bíblia per mostrar la iniciativa de Déu que ens

parla i de l'home que respon amb l'escolta. No s'oblida d'esmentar les possibles dificultats que hi ha en aquesta relació, però acaba amb l'anotació de dues frases que fan pensar molt: la primera, «un cor capaç d'escoltar», és la petició del rei Salomó a Déu davant d'una variada oferta i, en triar aquesta, el rei mostra una gran saviesa. La segona frase és de sant Agustí quan convida tothom a escoltar amb el cor, no sols exteriorment amb l'oïda. Això implica una actitud global de la persona que acull l'altre des del més profund del seu ésser i es compromet en la seva vida i en la seva història. Ens parla de no escoltar d'amagat o espiar instrumentalitzant els altres per al nostre interès, fugir «d'escoltar-nos nosaltres mateixos» afavorint l'egoisme i tractar que l'escolta sigui el fonament d'un diàleg sincer i autèntic.

L'Església també s'ha d'esforçar per no caure en la temptació del soliloqui, ha d'escoltar els greus problemes de la societat, valorar les diverses fonts i oferir una escolta entre germans que permeti exercitar l'art del discerniment, que apareix sempre com la capacitat d'orientar-se enmig d'una simfonia de veus. Equilibri, harmonia i confiança faran possible, si les sabem aplicar, un resultat d'acord amb les pretensions de l'objectivitat, de la recerca de la veritat, sempre amb la benvolguuda valoració dels altres. Sense insults ni desqualificacions.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Alumnes de l'Episcopal visiten el bisbe Salvador

Una quarantena de nens i nenes que aquesta primavera fan la Primera Comunió van visitar fa uns dies la seu del Bisbat de Lleida i van ser rebuts pel bisbe Salvador Giménez.

Concretament els va rebre a la porta i els va acompanyar fins a la sala de premsa. Allí van intercanviar pregun-

tes i van compartir el treball que han portat a terme durant aquests dos anys de preparació per rebre el Cos de Crist per primera vegada. Van acabar amb una breu pregària.

Finalment, el bisbe Salvador va entregar un exemplar de *Senyor, ensenya'm a pregar!* a cadascun dels nens i nenes.

CERCA DE VOSOTROS

Comunicar y escuchar

Queridos diocesanos:

Vivimos en un mundo en el que no podemos prescindir de la comunicación que nos llega desde fuera (prensa escrita, ondas de radio o imágenes de televisión). Todos nos aprovechamos de sus contenidos y pretendemos estar plenamente informados. Lo hacemos utilizando los medios de comunicación social que tenemos a nuestro alcance o que se acomodan a nuestros gustos o intereses. Es cierto que también buscamos la verdad de los acontecimientos para responder con claridad en las tertulias o para formarnos una idea cabal de lo que nos rodea.

La misión de los medios de comunicación social se centra en un empeño constante por contar con objetividad lo que ocurre, por participar en el intercambio de ideas y proyectos, por hacer cada día más digna y creíble la tarea de los profesionales y por ayudar a construir una sociedad más justa y solidaria. La Iglesia agradece ese esfuerzo sincero y celebra cada año una Jornada dedicada a los medios. Coincide con la fiesta de la Ascensión del Señor cuando invita a sus discípulos a comunicar al mundo entero lo que han visto y oído en su modo de proceder. Para los cristianos es fundamental transmitir las enseñanzas de Jesucristo: las aprendemos con diligencia, las vivimos buscando la autenticidad y las comunicamos con convicción y con mucha alegría.

No es momento adecuado para señalar la importancia de los medios en una sociedad libre y abierta ni para entrar en una valoración de los mismos. Mucho hay escrito sobre ello y todos los estudiosos sobre el tema convienen en estimar el trabajo de los profesionales y de las empresas en este servicio esencial. La Iglesia alude o desarrolla cada año un aspecto de los medios en esta Jornada que pueda resultar interesante o atractivo para todos. En ese sentido, mi pretensión se reduce a comentar el lema y el mensaje anual del papa Francisco y agradecer la labor de quienes nos brindan su experiencia y su saber en el marco concreto de nuestra realidad social.

La Jornada de este año hace la número 56 y la celebramos el domingo 29 de mayo. El lema escogido es «Escuchar con los oídos del corazón». El comentario que hace el Papa centra la atención en el verbo **escuchar**, decisivo en la gramática de la comunicación y condición para un diálogo auténtico; se adentra en algunos pasajes de la Biblia para mostrar la iniciativa de Dios que nos habla y del hombre que responde con la escucha. No olvida mencionar las posibles dificultades que se crean en esta relación pero termina con el apunte de dos frases que dan mucho que pensar: «un corazón capaz de escuchar», es la petición del rey Salomón a Dios ante una variada oferta y, al escoger esta revela el rey una gran sabiduría. La segunda frase es de san Agustín cuando invitaba a todos a escuchar con el corazón, no sólo exteriormente por los oídos. Esto implica una actitud global de la persona que acoge al otro desde lo más profundo de su ser y se compromete con su vida y con su historia. Nos habla de no escuchar a escondidas o espiar instrumentalizando a los demás para nuestro interés, huir «de escucharnos a nosotros mismos» favoreciendo el egoísmo y tratar que la escucha sea el fundamento de un diálogo sincero y auténtico.

La misma Iglesia tiene que esforzarse para no caer en la tentación del soliloquio, de escuchar los graves problemas de la sociedad, de valorar diversas fuentes y ofrecer una escucha entre hermanos que permita ejercitar el arte del discernimiento que aparece siempre como la capacidad de orientarse en medio de una sinfonía de voces. Equilibrio, armonía y confianza harán posible, si lo sabemos aplicar, un resultado acorde con las pretensiones de la objetividad, de la búsqueda de la verdad y con la apreciada valoración de los semejantes. Sin insultos ni descalificaciones.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Obren les inscripcions pel pelegrinatge diocesà a Lourdes

L'Hospitalitat de Lourdes del nostre Bisbat ha programat del 23 al 26 de juny el tradicional pelegrinatge diocesà al santuari francès presidit pel bisbe Salvador.

Enguany, i després de dos anys sense que s'hagi efectuat, tindrà lloc la 36a edició amb el lema «Vaya a decir a los sacerdotes...». També hi ha la possibilitat de seguir el pelegrinatge només el cap de setmana.

Les inscripcions ja es poden efectuar els dimecres i dijous de 18 a 20 hores a la seu de l'Hospitalitat a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana (c/ Acadèmia, 17).

La data límit per a les inscripcions és el 9 de juny. Les mesures co-

vid que s'hauran de seguir durant el pelegrinatge seran les que marquin les autoritats sanitàries en aquell moment i s'anunciaran oportunament.

El programa inclou diferents actes entre els que destaquen el gest de l'aigua que tindrà lloc el divendres, la missa a la gruta del dissabte i la processó mariana de torxes el vespre del dia 25. Una novetat d'aquesta edició serà la celebració de la revetlla de Sant Joan el primer dia del pelegrinatge diocesà.

Per a més informació: hospitalitatdelourdes@gmail.com o al tel. 681 157 286.

Mor Miguel Ángel Martín, delegat de Mitjans del nostre Bisbat

Miguel Ángel Martín, delegat de Mitjans del nostre Bisbat, va morir el divendres 6 de maig als 44 anys a causa d'una malaltia cardiològica. Entre altres moltes tasques que feia a la diòcesi i per tot arreu, era el responsable de coordinar el *Full Dominical* que rebeu tots cada setmana. En el seu funeral, el rector de la parròquia de Sant Ignasi va fer una homilia de la qual en recollim alguns fragments:

«Natàlia, Laia i Víctor, Gumer, M. Piedad i Ferran. Quanta gent que s'estima el pare! I quantes coses boniques estem sentint aquests dies! Avui, però, és

un dia per a poques paraules, perquè tal com hem sentit a l'evangeli, nosaltres, com Jesús, estem tristos». «Aquests dies hem sentit com el Miguel Ángel era un bon professional i, el que és més bonic encara per a un periodista, un professional bo. I aquests dies estem compartint com d'humil, bo i servidor de la justícia ha estat en Miguel Ángel. Els col·legues de professió el valoren i l'estimen precisament per això, i des de les entitats socials i d'Església ho constatem». «Una bondad así no se improvisa, Gumer, esto es herencia familiar y escuela recibida de hombres santos y humildes como Mn. Ramon Freixes». «Una bondad així també es cultiva i és militant. El Miguel ha estat militant del Muec, dels joves professionals i ha treballat una vida dedicada des del seu ser professional amarat amb molta sensibilitat per allò que era bell, a través de la fotografia i la paraula». «Una bondad així es fa sent el millor pare». «Gràcies per mostrar amb la teva vida aquesta brillantor que ve dels homes que estimen Déu i la justícia. Gràcies per brillar, des d'aquesta humilitat, Miguel Ángel.»

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «El tràfic de persones és violència! La violència que pateix cada dona i cada noia és una ferida oberta en el cos de Crist, en el cos de la humanitat sencera, és una ferida profunda que ens concerneix a tots». #PrayAgainstTrafficking (8 de febrer).

@Pontifex_es: «Acariciar a un ancià expressa la mateixa esperança que acariciar a un nen, perquè l'inici de la vida i la seua final és sempre un misteri, un misteri que ha de ser respectat, acompanyat, compte, estimat» (9 de febrer).

@Pontifex_es: «No té sentit acumular si un dia morirem. El que hem d'acumular és la caritat, és la capacitat de compartir, la capacitat de no romandre indiferents davant les necessitats dels altres». #audienciageneral (9 de febrer).

@Pontifex_es: «La proximitat és un bàlsam molt valuós, que brinda suport i consol a qui pateix en la malaltia. Com a cristians, vivim la proximitat com a expressió de l'amor de Jesucrist, el bon Samarità, que amb compassió s'ha fet pròxim a tot ésser humà» (10 de febrer).

«Passar-ho bé en el temps de lleure és el millor tresor que tenim»

La **Sílvia Escolà** va ser nomenada directora de l'Escola de l'Esplai fa alguns mesos i ens explica les seves funcions així com el funcionament d'aquest centre i tota la seva oferta formativa. Aquest any, aquest centre de la Fundació Verge Blanca celebra el seu mig segle de vida i vol continuar essent un referent en el món del lleure.

Què fa l'Escola de l'Esplai de Lleida?

És un referent amb molta història i una senyal és que persones que fa un temps que hi vam ser hi hem anat tornant perquè creiem que és important mantenir aquest pilar dins del lleure a Lleida. Crec que la feina ben feta sempre queda com un referent.

Quins cursos ofereix l'Escola?

Se centra amb el temps del lleure des dels cursos de monitor/a de lleure i el de director/a de lleure. Aquests són els cursos que ens donen identitat. Però també oferim cursos d'animador de menjador, vetllador/a, al·lèrgies alimentàries i manipulació d'aliments. També un curs d'iniciació al voluntariat.

vant de l'Escola de l'Esplai de forma voluntària. Per a mi va ser una meta molt important i vaig pensar que podria afrontar aquest repte. M'he sentit molt acollida i les persones que hi treballen m'han fet veure que és important que aquesta secció tingui algú que la dirigeixi.

Aquest any l'Escola complirà 50 anys, quin és el secret d'arribar fins aquí?

Les persones que han fet llarga trajectòria i que s'ho han estimat és el que destaca d'aquesta institució respecte d'altres. A més a més, els nens i nenes que primer són alumnes de l'esplai quan es fan grans i que es formen per ser monitors o monitores i que després pot ser professor de l'Escola per explicar els seus sabers als que venen darrere. Un voluntari

de cara la institució que també cal mantenir-la. La formació és el més important per encarar els nous temps, així com el treball en equip que és una de les banderes que ha fet que la Fundació hagi arribat fins al dia d'avui.

Per què creus que és important que els infants gaudeixin del lleure?

Penso que és important perquè veient que les pantalles ens absorbeixen bona part del nostre temps, els nois i noies han d'aprendre a estar bé amb ells mateixos i amb el seu entorn no virtual, sinó del cara a cara. Passar-ho bé entre els companys és el millor tresor que tenim.

Com t'agradaria que els alumnes recordin el seu pas per l'Escola de l'Esplai?

La formació és un complement molt important a la pràctica. El coneixement que puguin assolir i compartir amb els altres pot ser molt profitós pels nens i nenes que assisteixen als esplais.

També oferiu cursos subvencionats 100% pel SOC, quina valoració en fas d'aquest tipus de curs?

És una molt bona notícia i cal estar oberts al què la societat necessita. La veritat és que n'estem aprenent molt, des de la gestió que suposen aquests cursos fins al seguiment de l'alumnat. És molt enriquidor tant per l'escola com pel professorat poder fer aquests cursos subvencionats 100% pel SOC. Penso també que l'alumnat n'està agraït perquè és una oportunitat ja que donen una categoria professional.

Com va començar la teva vinculació amb el lleure i quina és la teva vinculació actual?

Els meus inicis a la Fundació Verge Blanca van ser als centres d'esplai. Primer vaig ser monitora i després directora i crec que aquesta experiència m'ha omplert molt com a persona i és un moment molt vital. Em vaig allunyar del lleure durant uns anys per temes laborals, però fa uns mesos em van demanar que estigués al capda-

REFLEXIONS

Has aprovat l'assignatura més important?

Diu que hi ha un lloc on pots tenir tot el coneixement al teu abast i decidir què vols aprendre. Té un nom: Saló de l'Ensenyament. Cada any ens organitzen aquesta Fira per poder triar què estudiar i on. Quan hem buscat el sentit de la vida hem entès que hem vingut al món per aprendre. Però hi ha una assignatura que és la més important: aprendre a estimar. La gran lliçó de la vida que un cop apresada permetrà viure la vida amb sentit: estimar. Tenim la gran missió d'aprendre a ser fills i filles, aprendre a ser germans i germanes. Caldrà acabar establint els correctes llaços de l'amor fratern.

La correlació de l'estimació que Jesús ens ha proposat en el seu Manament de l'Amor recull la plenitud de l'amor: estimar Déu, estimar els altres i estimar-se un mateix. Una mateixa acció diversificada. Se'ns demana estimar i se'ns reclamarà haver estimat. Ens ho va concretar sant Joan de la Creu: «A la tarde de la vida te examinarán en el amor; aprende a amar como Dios quiere ser amado y deja tu condición». Però on haurem après a estimar? Quina titulació ens acreditarà la preparació suficient i adequada?

Haurem necessitat imprescindiblement algú que ens hagi estimat i només haurem pogut aprendre a estimar d'aquell que ens ha estimat. Un amor a la pràctica, una assignatura gens teòrica. Convé que esmercem la vida en posar a la pràctica els coneixements acumulats sobre l'amor.

Al Saló de l'Ensenyament no hi he trobat cap *stand* que ensenyi a estimar, potser ens hi estan faltant massa assignatures importants en aquest currículum.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Beat Pere Tarrés (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona. Sant Ferran (1198-1252), rei castellanoleonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina).

31. □ Dimarts [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-

56]. La Visitació de la Benaurada Verge Maria; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. ■ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà.

2. □ Dijous [Fets 22,30; 23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, màrtirs venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657).

3. ■ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan el Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dissabte [Fets 28,16-20 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caraccolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe;

santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (litúrgia de les hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23 (o bé: Fets 2,1-11 / Sl 103 / Rm 8,8-17 / Jo 14,15-16.23b-26)]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

L'Ascensió del Senyor (C)

COMENTARI

«Sereu testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra»

Els homes necessitem visualitzar aquells fets que escapen dels nostres sentits. Per això parlant de l'Ascensió diem que *Jesús s'enlairà davant d'ells i un núvol se l'endugué*; o bé a l'evangeli: *Mentre els beneïa s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel*. Nosaltres parlem de «pujar al cel»: és una forma de dir-nos que Jesús, després d'haver portat a terme la seva missió: predicació del Regne, passió, mort i resurrecció torna al Pare ara també com a home. I encomana la seva missió als apòstols: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus, a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra*. Aquest és l'encàrrec del Senyor. Per això a aquells apòstols que s'estaven mirant al cel com ell se n'anava els homes vestits de blanc els diuen: *¿Per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà*. El temps entre la primera vinguda i la segona a la fi dels temps és el temps de l'evangelització, de fer realitat el Regne de Déu. La carta als hebreus ens recorda que *Crist ha entrat al cel mateix i s'ha presentat davant Déu per nosaltres*. *Després tornarà a revelar-se no ja per raó dels pecats —com a la primera vinguda— sinó per salvar aquells que esperen el moment de rebre'l*. Ara els apòstols només cal que rebin l'Esperit Sant (ho celebrarem el diumenge vinent). Però ja l'evangeli ens diu que *ells es prosternaren adorant-lo*: reconeixen Jesús de Nazaret com a Déu. Després *plens d'una alegria immensa*, se'n tornaren a Jerusalem. Avui, dia de l'Ascensió se'ns recorda a tots la nostra missió de ser testimonis del Crist Ressuscitat, amb la gran alegria de saber que Déu ens estima infinitament. Però ell no ens deixa sols: es queda entre nosaltres en l'Esperit Sant. Ens confia a tots la seva mateixa missió: fer realitat, en el nostre món, el Regne de Déu. Disposem-nos amb una gran alegria a continuar aquesta missió de Jesús. Que no ens faci por res: ens acompanya el mateix Crist Ressuscitat!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. O bé: Al-leluia.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas. O bien: Aleluya.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál es la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.